

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 24. 6. 2026

Čj. ČTÚ-10 939/2026-603

Na základě rozkladu podaného dne 2. 2. 2026 obchodní společností **PODA a.s.**, IČO 258 16 179, se sídlem 28. října 1168/102, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti výrokům III. a IV. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 29. 1. 2026, čj. ČTÚ-38 952/2025-638/IV. vyř. - PoK, o návrhu obchodní společnosti PODA a.s. proti účastníkovi, kterým je [REDAKCE]

ve věci sporu o zaplacení dlužných cen za poskytnuté služby elektronických komunikací na základě smlouvy č. 10661475 a o související peněžitě plnění v celkové výši 4 627 Kč s příslušenstvím, vydávám podle § 123 odst. 1 a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), podle § 141 odst. 11 správního řádu, po projednání v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené výroky III. a IV. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 29. 1. 2026, čj. ČTÚ-38 952/2025-638/IV. vyř. - PoK, se potvrzují.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“), odbor pro severomoravskou oblast (dále souhrnně jen „správní orgán I. stupně“ či „prvostupňový orgán“) vydal dne 29. 1. 2026 **rozhodnutí čj. ČTÚ-38 952/2025-638/IV. vyř. - PoK** (dále jen „napadené rozhodnutí“, popř. jen „rozhodnutí“), kterým rozhodl o návrhu obchodní společnosti PODA a.s., IČO 258 16 179, se sídlem 28. října 1168/102, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava (dále jen „navrhovatel“) na zaplacení dlužných cen za poskytnuté služby elektronických komunikací, a na související peněžitě plnění, v celkové výši 4 627 Kč s příslušenstvím, podaném dne

15. 9. 2025 proti odpůrci, kterým je [REDAKCE]

[REDAKCE] (dále jen „odpůrce“), tak, že:

- ve výroku I. části návrhu vyhověl a uložil odpůrci povinnost uhradit navrhovateli dlužnou cenu v celkové výši 2 506,95 Kč s příslušenstvím u smlouvy č. 10661475 za dvě na sebe navazující zúčtovací období od 1. 2. 2023 do 31. 3. 2023 a za období od 1. 5. 2023 do 31. 5. 2023, včetně položky Zánik podmíněné slevy za prodej zařízení (316,95 Kč) a smluvní pokuty za nevrácené zařízení (1 400 Kč);
- výrokem II. části návrhu k uložení povinnosti odpůrci uhradit zbývající dlužnou cenu za Zánik podmíněné slevy za prodej zařízení ve výši 344,05 Kč nevyhověl;
- výrokem III. části návrhu na zaplacení ceny za „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ ve výši 1 239 Kč a za „Zánik podmíněné slevy za zavedení TV služby“ ve výši 537 Kč, tj. v celkové výši **1 776 Kč s příslušenstvím** za zúčtovací období od 1. 3. 2023 do 31. 3. 2023 **nevyhověl**;
- výrokem IV. správní orgán I. stupně nepřiznal žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení.

Proti výrokům III. a IV. rozhodnutí podal **navrhovatel** dne 2. 2. 2026 **rozklad**.

Odpůrce se k podanému rozkladu nevyjádřil.

Správní orgán I. stupně, který neshledal důvod pro postup dle ustanovení § 87 správního řádu (tedy pro tzv. autoremeduru), ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu postoupil správní spis odvolacímu správnímu orgánu spolu se svým stanoviskem.

Podle ustanovení § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „*správní orgán II. stupně*“).

Podle ustanovení § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popř. uživatelem, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Kupříkladu ustanovením § 64 odst. 1 téhož zákona je stanovena povinnost účastníka, který je koncovým uživatelem, popř. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací, uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Podle § 89 odst. 2 věty první správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a dále

podle § 141 odst. 9 správního řádu správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, resp. v rozkladu. Podle § 89 odst. 2 věty třetí správního řádu, k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží.

Navrhovatel rozkladem napadl toliko výroky III. a IV. rozhodnutí. V souladu s § 82 odst. 3 správního řádu nabyly proto výroky I. a II. právní moci marným uplynutím lhůty pro podání rozkladu a výrok I. se stal vykonatelným. **Předmětem rozkladového řízení jsou tak pouze výroky III. a IV. rozhodnutí.**

Z předloženého spisového materiálu zjistil správní orgán II. stupně zejména následující relevantní skutečnosti.

Úřadu byl dne 15. 9. 2025 doručen **návrh** navrhovatele na zahájení správního řízení proti odpůrci ve věci sporu o zaplacení dlužné ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací, resp. související peněžitě plnění, na základě smlouvy č. 10661475 za dvě na sebe navazující zúčtovací období od 1. 2. 2023 do 31. 3. 2023, resp. za období od 1. 5. 2023 do 31. 5. 2023. Součástí návrhu byl uplatněný nárok na zaplacení smluvní pokuty za nevrácené zařízení, dále položka Zánik podmíněné slevy za prodej zařízení a položky Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení a Zánik podmíněné slevy za zavedení TV služby. Navrhovatel současně požadoval, aby mu odpůrce nahradil náklady řízení ve výši odpovídající zaplacenému správnímu poplatku.

Navrhovatel v návrhu zejména uvedl, že s odpůrcem uzavřel smlouvu č. 10661475-D/1 ze dne 14. 3. 2022 a dále smlouvu č. 10661475-D/2 ze dne 29. 3. 2022, na jejichž základě poskytoval odpůrci připojení k síti Internet a související služby (dále též jen „Smlouva“). Ve Smlouvě se odpůrce zavázal platit cenu za poskytované služby. Odpůrce však svou povinnost neplnil a navrhovateli dluží částky vyfakturované fakturami č. 9230225798, 9230343402, 9230597051, 9230597054, 9230597056. S ohledem na soustavné neplacení ceny za poskytované služby ze strany odpůrce navrhovatel dne 14. 4. 2023 Smlouvu vypověděl, v důsledku čehož Smlouva zanikla dne 5. 5. 2023 - uplynutím výpovědní doby v délce trvání 15 dnů dle ustanovení odst. 12. 4. Všeobecných obchodních podmínek (dále jen „VOP“). Podle čl. 5.5 VOP byl odpůrce povinen vrátit navrhovateli do sedmi dnů zařízení poskytnuté k dočasnému užívání. V důsledku porušení této povinnosti vznikl navrhovateli nárok na smluvní pokutu ve výši 1 400 Kč, sjednanou v odst. b) Smlouvy.

Jak dále navrhovatel v návrhu uvedl, vzhledem k tomu, že Smlouva byla ukončena z důvodu na straně odpůrce před uplynutím doby dvou let ode dne jejího uzavření, zanikl odpůrci nárok na podmíněnou slevu z *Poplatku za zavedení připojení*, z *Poplatku za zavedení TV služby* a z *Poplatku za prodej zařízení*, sjednané ve Smlouvě. Výzvou k úhradě

ze dne 25. 5. 2023 navrhovatel vyzval odpůrce k úhradě poplatků za zavedení připojení v částce 1 239 Kč a za zavedení TV služby v částce 537 Kč, a za prodej zařízení v částce 661 Kč, celkem tedy k úhradě částky 2 437 Kč, k čemuž současně vystavil odpůrci fakturu (č. 9230597054). Výzva i faktura byly zaslány na e-mailovou adresu odpůrce, faktura navíc i prostřednictvím Klientské zóny. Navrhovatel návrh doložil mj. Smlouvou, Předávacím protokolem, Výpovědí smlouvy s dodejkou, VOP, dlužnými vyúčtováními, Výzvou k úhradě a Předžalobní výzvou s dodejkou.

Správní orgán I. stupně přípisem ze dne 26. 9. 2025 vyrozuměl účastníky řízení o zahájení správního řízení dnem doručení návrhu. Následně je přípisem ze dne 25. 11. 2025 vyrozuměl o tom, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž mají možnost se seznámit a vyjádřit se k nim.

Žádný z účastníků se k věci již nevyjádřil.

Dne 29. 1. 2026 správní orgán I. stupně ve věci **rozhodl** způsobem, který je shrnut již výše.

Vzhledem k tomu, že výroky I. a II. rozhodnutí navrhovatel rozkladem nenapadl, nepřistoupil správní orgán II. stupně k rekapitulaci jejich odůvodnění.

K výroku III., kterým správní orgán I. stupně nevyhověl návrhu na zaplacení ceny odpovídající položkám „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ a „Zánik podmíněné slevy za zavedení TV služby“ prvostupňový orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl zejména následující:

Smlouva byla ukončena výpovědí navrhovatele dne 14. 4. 2023. Navrhovatel je vázán limity dle § 63b zákona o elektronických komunikacích a je oprávněn požadovat pouze úhradu za dotované koncové zařízení ponechané účastníkem, a to pouze v zákonném maximálním rozsahu, bylo-li takové ujednání sjednáno. Podmíněná sleva za zavedení připojení představuje plnění podléhající limitům dle § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích, neboť je vázána na řádné plnění smlouvy, zejména dodržení minimální doby užívání služby. Maximální výše úhrady při předčasném ukončení závazku je stanovena výlučně tímto kogentním ustanovením, přičemž ujednání o doúčtování poplatku za zavedení připojení uvedené v části „Ostatní ujednání“ Smlouvy není s § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích v souladu.

Výrok IV. ohledně nákladů řízení zdůvodnil správní orgán I. stupně s odkazem na ust. § 141 odst. 11 správního řádu tím, že navrhovatel nebyl v řízení úspěšnější a odpůrce náhradu nákladů nepožadoval.

Rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 2. 2. 2026 a odpůrci dne 12. 2. 2026.

Rozklad navrhovatele proti výrokům III. a IV. uvedeného rozhodnutí byl podán dne 2. 2. 2026 jako včasný, tj. v zachované patnáctidenní lhůtě.

V **rozkladu** navrhovatel namítá nezákonnost a nesprávnost rozhodnutí. Ve Smlouvě byly sjednány zřizovací poplatky, které byl odpůrce povinen platit: konkrétně „Poplatek za zavedení připojení“ ve výši 1 239,67 Kč a „Poplatek za zavedení TV služby“ ve výši 537,20 Kč, jejichž zaplacení se navrhovatel domáhá. Ve Smlouvě bylo též sjednáno, že z těchto poplatků je zákazníkovi poskytnuta podmíněná sleva (ve výši 100 % obou poplatků), ve Smlouvě je současně vysvětleno, co se rozumí ukončením smlouvy z důvodu na straně zákazníka. Dne 14. 4. 2023 navrhovatel uplatnil vůči zákazníkovi (odpůrci) výpověď Smlouvy z důvodu neplacení, které bylo v řízení prokázáno. Důvody ukončení smlouvy tak spočívají na straně odpůrce. Smlouva byla ukončena s účinky k 5. 5. 2023, dříve než 2 roky od jejího uzavření, tj. předčasně. K témuž dni proto zaniklo právo odpůrce na uvedené slevy z poplatků za zavedení připojení.

Dle navrhovatele správní orgán I. stupně věc nesprávně právně posoudil, když na právní vztah z titulu ceny za aktivaci služby se slevou vázanou na rozvazovací podmínku aplikoval ust. § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích, které na daný právní vztah nedopadá. K tomu odkázal na judikát Nejvyššího soudu ČR čj. 33 Cdo 3608/2018-114, jímž byla vymezena odlišnost institutu úhrady za předčasné ukončení smlouvy od smluvní pokuty a v dalším pozitivně vymezena právní povaha úhrady za předčasné ukončení smlouvy, která se pojmově zřetelně odlišuje od ceny za aktivaci služby, o níž v projednávané věci jde. Úhrada za předčasné ukončení smlouvy není hrazena za poskytnutou službu a zásadně se hradí za dobu budoucí. Avšak v posuzovaném případě, kdy navrhovatel službu již odpůrci poskytl, mu náleží sjednaná cena, která tvoří nárokovanou částku. Náklady spojené s aktivací služeb dle smlouvy, které jsou sjednanou cenou kompenzovány, již byly navrhovatelem vynaloženy a povinnost k úhradě ceny se vztahuje k době již minulé. Nelze na základě § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích zbavit poskytovatele služby nároku na úhradu za službu, kterou již třetí osobě na smluvním základě poskytl.

Odpůrce se k podanému rozkladu nevyjádřil.

Správní orgán II. stupně k věci uvádí následující.

Navrhovatel se domáhá zaplacení uvedených položek s odkazem na příslušná ujednání ve Smlouvě ve spojení se skutečností, že Smlouva byla ukončena předčasně z důvodu na straně odpůrce, konkrétně pro soustavné neplacení cen, kvůli čemuž navrhovatel přistoupil k vypovězení Smlouvy.

Skutková zjištění, jež jsou ve věci nesporná, lze rekapitulovat následovně.

Navrhovatel s odpůrcem uzavřeli Smlouvu, konkrétně dne 14. 3. 2022 smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací (č. 10661475-D1) a následně dne 29. 3. 2022 další smlouvu (č. 10661475-D2), jež je dodatkem smlouvy dosavadní. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou s 30denní výpovědní lhůtou, což bylo výslovně ujednáno

v textu Smlouvy. Navrhovatel s odpůrcem ve Smlouvě sjednal tzv. „zřizovací poplatky“, resp. slevu z těchto zřizovacích poplatků, kdy mimo jiné byla odpůrci poskytnuta sleva ve výši 100 % z Poplatku za zavedení připojení (1 239,67 Kč) a současně 100 % sleva z Poplatku za zavedení TV služby (537,20 Kč).

Ke zřizovacím poplatkům Smlouva obsahuje ujednání v následujícím znění: „Zákazníkovi je poskytnuta podmíněná sleva ve výši 100 % z Poplatku za zavedení připojení a/nebo z Poplatků za zavedení TV služby, pokud byly tyto poplatky sjednány, případně i podmíněná sleva z ceny prodaného zařízení tak, jak je uvedeno v části Zřizovací poplatky. Poskytnutí slevy či slev z předchozí věty je podmíněno trváním této Smlouvy po dobu alespoň dvou let ode dne jejího uzavření. Sleva či slevy jsou Zákazníkovi poskytnuty k okamžiku uzavření této Smlouvy. V případě ukončení této Smlouvy před uplynutím dvou let ode dne jejího uzavření z jakéhokoli důvodu na straně Zákazníka právo na slevu či slevy dle tohoto odstavce Zákazníkovi zanikne a Poskytovatel je oprávněn vyúčtovat plnou cenu Poplatku za zavedení připojení a/nebo Poplatků za zavedení TV služby, pokud byly tyto poplatky sjednány, případně i plnou cenu prodaného zařízení. Ukončením Smlouvy z důvodu na straně Zákazníka se rozumí také ukončí-li Smlouvu Poskytovatel proto, že Zákazník neposkytne součinnost se zprovozněním služby po dobu delší než 60 dnů, soustavně opožděně nebo soustavně neplatí cenu za služby nebo neuhradí požadovanou zálohu, byla-li sjednána, zneužívá služeb nebo neprovedl opatření potřebná k zabránění zneužití služeb jinou osobou nebo proto, že Zákazník při uzavření Smlouvy uvedl nepravdivé údaje. Soustavně opožděným placením se rozumí zaplacení nejméně 2 po sobě jdoucích vyúčtování ceny po lhůtě splatnosti. Soustavným neplacením se rozumí existence nejméně 3 nezaplacených vyúčtování ceny.“

Navrhovatel dne 14. 4. 2023 Smlouvu vypověděl z důvodu neplacení. Dne 25. 5. 2023 vyzval navrhovatel odpůrce k úhradě Poplatku za zavedení připojení v částce 1 239 Kč a Poplatku za zavedení TV služby v částce 537 Kč (a dále Poplatku za prodej zařízení ve výši 661 Kč), k čemuž odpůrci současně vystavil fakturu – daňový doklad č. 9230597054 znějící na částku 2 437 Kč se splatností dne 5. 6. 2023. Ve výzvě k úhradě odkázal na ve Smlouvě sjednanou povinnost odpůrce uhradit navrhovateli uvedené zřizovací poplatky, z nichž byla odpůrci poskytnuta podmíněná sleva ve výši 100 %, jejíž poskytnutí bylo podmíněno trváním této Smlouvy po dobu alespoň dvou let ode dne jejího uzavření s tím, že ve Smlouvě bylo ujednáno, že v případě jejího ukončení před uplynutím doby dvou let ode dne jejího uzavření z jakéhokoli důvodu na straně Zákazníka právo na slevu či slevy dle tohoto odstavce Zákazníkovi zanikne a Poskytovatel je oprávněn vyúčtovat plnou cenu Poplatku za zavedení připojení a/nebo Poplatků za aktivaci TV služby, pokud byly tyto poplatky sjednány, případně i plnou cenu prodaného zařízení.

Po posouzení předmětné věci, s ohledem na rozkladové námitky, dospěl správní orgán II. stupně k závěru, že podaný rozklad není důvodný. Správní orgán

I. stupně rozhodl správně, když nároku na zaplacení ceny za položky „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ ve výši 1 239 Kč a za „Zánik podmíněné slevy za zavedení TV služby“ ve výši 537 Kč (dále též souhrnně jako „zřizovací poplatky“) nevyhověl.

Níže správní orgán II. stupně doplňuje a upřesňuje důvody, pro které nebylo možné navrhovateli v části návrhu na zaplacení zřizovacích poplatků vyhovět, v rámci čehož současně vypořádává rozkladové námitky navrhovatele.

Smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem byla uzavřena za účinnosti zákona o elektronických komunikacích, ve znění účinném od 1. 1. 2022.

Zákon o elektronických komunikacích ve svém ustanovení § 63b odst. 8 (účinném od 1. 1. 2022) stanoví, že *V případě zániku závazku ze smlouvy výpovědí, nebo dohodou smluvních stran **před uplynutím doby trvání, na kterou je smlouva uzavřena**, z jiných důvodů než podle odstavce 7, smí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem nebo koncovým uživatelem, který je podnikající fyzickou osobou, **úhrada požadována pouze, pokud smlouva skončí do 3 měsíců ode dne jejího uzavření, a nesmí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem nebo podnikající fyzickou osobou, vyšší než jedna dvacetina součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy nebo jedna dvacetina součtu minimálních sjednaných měsíčních plnění zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy**, přičemž výše úhrady se počítá z částky placené v průběhu trvání smlouvy, a pokud je poskytována sleva oproti ceníkové ceně, nelze určit výši úhrady z ceníkové ceny. V případě dotovaného koncového zařízení se postupuje podle odstavce 7.*

Pro úplnost (bez přímého dopadu do řešení věci) lze doplnit, že uvedená právní úprava, pokud jde o spotřebitele, nepředstavuje v oblasti smluv o poskytování služeb elektronických komunikací žádné novum, když již v době přede dnem 1. 1. 2022 uvedený zákon o elektronických komunikacích ve svém § 63 odst. 1 písm. p) stanovil, že *ve smlouvě o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací nebo připojení k veřejné komunikační síti musí být srozumitelným, úplným a snadno přístupným způsobem uvedeno vždy v případě ukončení smlouvy před uplynutím doby trvání, na kterou je smlouva uzavřena, ať již výpovědí, nebo dohodou smluvních stran, 1. informace o **výši úhrady, která smí být v případě smlouvy se spotřebitelem požadována pouze, pokud smlouva skončí do tří měsíců od uzavření, a která nesmí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem vyšší než jedna dvacetina součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy nebo jedna dvacetina součtu minimálních sjednaných měsíčních plnění zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy**, přičemž výše úhrady se počítá z částky placené v průběhu trvání smlouvy, a pokud je poskytována sleva oproti ceníkové ceně, nelze určit výši úhrady z ceníkové ceny, a 2. výše*

úhrady nákladů spojených s telekomunikačním koncovým zařízením, které bylo účastníkovi poskytnuto za zvýhodněných podmínek.

Vzhledem k tomu, že předmětná právní úprava má kogentní povahu, tedy nepřipouští odchýlení na základě vůle smluvních stran, zakládá její porušení důvod neplatnosti dotčeného smluvního ujednání ve smyslu § 580 odst. 1 občanského zákoníku. Podle tohoto ustanovení je neplatné právní jednání, které odporuje zákonu, vyžaduje-li to smysl a účel dané právní úpravy.

Komentářová literatura¹ k ustanovení § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích vysvětluje, že: „V případě, že smlouva skončí kdykoli po uplynutí doby tří měsíců ode dne jejího uzavření, nelze úhradu za předčasné ukončení požadovat vůbec. V případě výpovědi tak například platí, že pokud uplyne výpovědní doba, když uplynutím výpovědní doby dojde k zániku závazku (nelze-li závazek vypovědět bez výpovědní doby), po uplynutí tří měsíců od uzavření smlouvy není dána povinnost k úhradě za předčasné ukončení smlouvy. V případě, že smlouva skončí do tří měsíců od jejího uzavření, úhrada může být požadována maximálně ve výši dvacetiny ceny zbývajících měsíčních paušálů, tj. zvýhodněné ceny, resp. součtu minimálního měsíčního plnění, pokud se účastník, který je spotřebitelem nebo podnikající fyzickou osobou, k takovému měsíčnímu plnění zavázal, přičemž nemůže být účtována ceníková cena, pokud byla sjednána sleva oproti ceníkové ceně.“

Ačkoli byla Smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem formálně sjednána na dobu neurčitou, je nepochybně nutno na daný smluvní vztah **nahlížet materiálně jako na smlouvu uzavřenou na dobu určitou**. Z tohoto důvodu je třeba na Smlouvu přiměřeně aplikovat ustanovení § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích, a tedy posoudit její soulad s tímto ustanovením, a to z níže uvedených důvodů.

Smluvní ujednání je třeba vždy posuzovat ve smyslu § 555 občanského zákoníku podle svého obsahu, nikoli dle výkladu subjektu, který takové smluvní (u)jednání předložil k podpisu protistraně (spotřebiteli). To potvrzuje například i rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 9. 2013, sp. zn. 32 Cdo 3092/2011, který mj. konstatuje, že *pro posouzení právní povahy ujednání není rozhodný užitý právní pojem, nýbrž obsah ujednání, z něhož je zřejmé, k čemu směřovala vůle stran*.

Na Smlouvu mezi navrhovatelem a odpůrcem je třeba nahlížet obdobně jako na smlouvu uzavřenou na dobu určitou, neboť Smlouva na odpůrce fakticky kladla požadavek na jeho minimální setrvání ve smluvním vztahu po dobu 2 let, když obsahovala ujednání, které by zákazníka (odpůrce) při dřívějším („předčasném“) skončení smluvního vztahu negativně finančně postihlo. Odpůrce byl výše citovaným smluvním ujednáním, které na

¹ § 63b. In: CHUDOMELOVÁ, Z., BERAN, M., JADRNÝ, V., NĚMEČKOVÁ, Š., NOVÁK, J. [Připravujeme] Zákon o elektronických komunikacích. Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-2-17]. ASPI_ID KO127_2005CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

výpověď Smlouvy před sjednanou minimální dobou trvání Smlouvy (2 roky) navázalo povinnost odpůrce zaplatit fixní úhradu za „zánik podmíněné slevy“ ze zřizovacích poplatků, limitován ve svobodě rozhodování o pokračování či nepokračování ve smluvním vztahu. Ve svém důsledku tak byl odpůrce (spotřebitel) po dobu dvou let fakticky zbaven možnosti bez dodatečných nákladů učinit kroky směřující například ke změně poskytovatele služeb, a to navzdory oprávněnému očekávání, že u smlouvy na dobu neurčitou bude mít takovou flexibilitu k dispozici.

Dle § 1812 odst. 1 občanského zákoníku platí, že lze-li obsah smlouvy vyložit různým způsobem, použije se výklad pro spotřebitele nejpříznivější. V případě smlouvy uzavřené formálně na dobu neurčitou, jako v posuzovaném případě, nemůže být postavení spotřebitele horší než v případě smlouvy uzavřené na dobu určitou, k níž se váže zákonné ustanovení **§ 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích**, které účastníka smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací na dobu určitou chrání, a to tím, že omezuje výši finančního plnění, které může poskytovatel požadovat při jejím předčasném ukončení ze strany účastníka.

Z uvedeného důvodu je nezbytné na předmětnou Smlouvu aplikovat uvedené zákonné ustanovení a posoudit, zda smluvní ujednání, o které navrhovatel svůj nárok opírá, bylo v době uzavření Smlouvy v souladu s právní úpravou.

Navrhovatel do Smlouvy zakomponoval ujednání o zřizovacích poplatcích, resp. o svém nároku na jejich úhradu v pevné částce pro případ, že Smlouva bude z důvodů na straně účastníka (odpůrce) ukončena před uplynutím minimální doby trvání 2 let, přes platnost a účinnost ustanovení § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel se sjednané zřizovací poplatky snaží v rozkladu prezentovat jakožto poplatky za již dříve samostatně poskytnutou službu elektronických komunikací. Takový výklad je však zcela účelový a nemůže obstát. Ve skutečnosti totiž nárok zaplacení zřizovacích poplatků navrhovateli dle smluvního ujednání vzniká teprve po předčasném skončení Smlouvy. Navrhovatel se Smlouvou zavázal odpůrci, že nebude požadovat úhradu sjednaných zřizovacích poplatků, a to za podmínek setrvání odpůrce ve smluvním vztahu po dobu alespoň dvou let od uzavření Smlouvy. Podmíněná sleva ze zřizovacích poplatků však není Smlouvou vázána na poskytování žádné konkrétní služby elektronických komunikací, ani nebyla sjednávána s odpůrcem *ad hoc*. Jinými slovy, odpůrce neměl na výběr, zda podmíněnou slevu ze zřizovacích poplatků s navrhovatelem aktivně sjedná, či nikoli; nejednalo se o službu, kterou by o své vůli zvolil k objednaným službám elektronických komunikací „navíc“. Z textu Smlouvy plyne, že toto ujednání bylo neoddělitelnou součástí smluvního vztahu, nikoli nějakou „speciální“ nabídkou pro vybrané zákazníky.

Je zřejmé, že ujednání o zřizovacích poplatcích obchází zákonnou limitaci úhrady při zániku závazku, od níž se však nelze smluvně odchýlit, resp. nelze ji překročit „v neprospěch“ spotřebitele nebo koncového uživatele - podnikající fyzické osoby. Ujednání

Smlouvy, jež ukládá odpůrci (zákazníkovi) povinnost uhradit navrhovateli v případě zániku smlouvy před uplynutím 2 (dvou) let od jejího uzavření zřizovací poplatky, a to navíc v předem stanovené fixní výši, je v zásadním rozporu s právní úpravou účinnou ke dni uzavření smlouvy, jež upravuje limity úhrad při skončení závazku ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací sjednané na dobu určitou. Ujednání o zřizovacích poplatcích je s ustanovením § 63b odst. 8 zákona o elektronických komunikacích v příkrém rozporu z důvodu, že obchází zákonnou limitaci úhrady spojené se zánikem závazku, a to nejen ve vztahu k podmínkám, za nichž lze takovou úhradu požadovat, tak i pokud jde o její výši. Jak již bylo správním orgánem II. stupně výše konstatováno, uvedené **způsobuje neplatnost takového smluvního ujednání** ve smyslu § 580 odst. 1 občanského zákoníku.

Správní orgán II. stupně tak potvrzuje, že **z vyložených důvodů nelze nárok navrhovatele na úhradu položek Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení a Zánik podmíněné slevy za zavedení TV služby považovat za oprávněný.**

Správnímu orgánu II. stupně proto nezbylo než rozklad navrhovatele podaný proti výroku III. napadeného rozhodnutí zamítnout jako nedůvodný a výrok III. potvrdit, a to postupem podle § 90 odst. 5 správního řádu.

K výroku IV. napadeného rozhodnutí ohledně náhrady nákladů (prvostupňového) řízení se uvádí následující.

Dle § 141 odst. 11 správního řádu platí, že Ve sporném řízení přiznává správní orgán účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.

Vzhledem k tomu, že v prvostupňovém řízení byl procesně úspěšnější odpůrce, kterému však žádné náklady řízení nevznikly, správní orgán I. stupně adekvátně nepřiznal náhradu nákladů řízení žádné ze sporných stran. Jestliže byl výrok III. správním orgánem II. stupně potvrzen jako správný, je namístě se ztotožnit rovněž s výrokem IV. učiněným v napadeném rozhodnutí ohledně nákladů řízení.

K výroku o náhradě nákladů řízení o rozkladu pak správní orgán II. stupně uvádí, že mu není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by odpůrci, coby účastníkovi řízení, který měl ve smyslu § 141 odst. 11 správního řádu v řízení o rozkladu plný úspěch, nějaké náklady v rámci řízení o rozkladu vznikly. Proto se náhrada nákladů řízení o rozkladu nepřiznává žádnému z účastníků.

Na základě všech výše uvedených skutečností správní orgán II. stupně na základě svého oprávnění podle § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Marek Ebert
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu